

Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander: 1926-1927 - 24

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library
of Sweden

64

Karlarzigen 99 den 11 Februari 1927.

Min älskade!

Tack för dina två brev! Jag
skrev inte i går, eftersom jag visste, att
det skulle komma fortsättning i dag.

Än mycket jag hinner nu, är inte
gott att veta. Jag har expedierat allt
och sänder nu det, som behövs under
skrift.

kl. Freden börjar Per Egnat,
som man väl bör se. Jag stod i kö
en hel timme i går. Man måste
köpa biljett dagen förut. Alla, som
har sett stycket, lovar prisa de Wahl.
Men litet kon-fekt tar jag med, ty
det bli långt till 1/2 12.

O min stackars vän, vad det svider
 i mig för dina stora utgifter, skatten
 främfr allt och så nu Helena!
 Nog tycker också jag, att hon bör
 fortsätta ett år till, men du borde
 allt förmåna henne att föra ordent-
 ligen räkenskaper, så att hon vet
 hur affären står och inte driver
 mot allt för stor balans. Utan Gerdas
 hjälp och övervakande kunde hon
 aldrig reda upp det, så mycket
 har jag sett och hört.

Medan jag har skrivit dessa
 rader, har jag haft den glädjen
 att höra din kärn röst i tele-
 fonen. Du lät så kry, att jag blev
 riktigt glad. Inte hann jag fråga
 om det går bra att skriva. Det
 vore ju roligt, om fröken Lundgren

Skriv till om "Silla" åren i "Tidningsvetenskapliga veckan" i "Fortsätts på nästa sida"

äntligen komme. Roligt var det också
 att av ditt brev höra, att ditt s. k.
 husfolk inte äro trötta på mig.

Än undrade om jag hade något
 att berätta. Inte mycket. Anna Holmquist
 förfather gammal och trött, men den
 "älskade Klubb" lever hon för. Om
 sänding hade tyckats för Joh. Bajer att
 tala där. Kanske går jag dit. Ejäst
 har Anna varit riktigt ute på vift,
 varit inbjuden på en yttre elegant
 säng hos Schweiziska ministern, på
 det där beed hos Löfgrens, på Söderbergska
 bröllopet m. m.

Elegantast där hade fru Knut Wallen-
 berg varit, va krast den nuga fru Söderberg,
 du vet, född Aminoff. Ingen av Wallenbergarna
 hade varit påtor, varav Anna slot att
 påtor blivit omöjliga. De hade haft

jweler i stället. Alla för den stackare
var förnämliga smycke är pärlorna,
men utmärkt för den, som äger en
färdigkledd av iver diamanter,
intä samt?

Generalssekreteraren Feyell, stamas Radvig,
hade berättat, att han led av Förgyrskäck -
kan man tänka sig! Den stackars Maria
Kt, som barn skulle vara med i kyrkan,
hade blivit så snäst och illa behandlad,
av vaktmästarna i kyrkan, att hon först
när brudparet trädde in fick nådig tillåtelse
att sitta ner i en sidobänk, fast hon Vitade
både middags- och kyrko-bjödningkort.

Emellertid blev det otur med brud-
parets weddingtrips till Norge. Den unga
fann sjuknade, och måste resa hem
i förtid.

Jag går varannan dag hos trued-
dottern. Han har fått en förfärligt
svår ischias och ännu har sig mer till
Kaspels-traktin, där det finns några
härbara bad med varm, svavel-
haltig gyllje. Han frögade en dag
efter dina truder, och jag berättade,
att de befinner sig i samma skick
— ja, det gör de kanske inte — ha
de möjligen blivit sämre?

Strax före mig hade han en dag
haft Torsten Laurin, som berättat,
att han från Indien en dag haft ett
brev från Kronprinsen om — 28 sidor,
och då hade han ända kort förel
haft två från honom.

Människan äro så beresta om
fri tiden. På beed hos fru Hagelias

i går hade två av damerna
si mycket att berätta om Egypten
där de voro föra vintern. Den
ena hade fått hälsning från
en tjänare Abdal, att han var
så ledsm, att hon åt fläck, ty då
vore hon ofelbart hemfallen åt
hetelet, och det ville han inte hon
skulle råka ut för.

Ack, jag skulle väl berätta
om fru Retzius biografi.

Jag Maria C. D. är fortfarande
i opposition. Hon beskriver hur
den efterlämnade Korrespondensen
som skulle utnyttjas, fylles många
månge lärare och kofferter, inte
ordnad utan att i en röra: brev,
tidningar, kort, avskrifter. Ett litet
försök hade varit gjort till ordnande,

och brunn blivit hyda efter brevskrivarens
begynnelsebokstäver!!!

Ruben G. Son, som Maria; ville sam-
arbeta med, hade avlagt sig förtroendet
dels för Amerika-resans skull, dels för hono-
rærets skull, som han var rädd skulle
bli för skult. Liksom v. Platen vil också
ha en god del av de 10000 Kronorna, fast
hon ingenting skall utföra, bara laga, att
det bli gjort.

Man hade den gode professor Retzius donerat
en ända större samman till sin biografi, och
den är färdig, men lär vara sådan, att
den inte på mycket länge kan publiceras,
d. v. s. innan en hel del personer gått ur tiden.
Och nu hoppas vederbörligt, att där kan
blivit pengar över, som kunna användas
för professorskans minnesräkning.
Såsom står nu så, att Maria har förbe-

håller sig, och grov arbetet med pappersens
sortering blir nuddagjort, inna
hon behöver ge sitt definitiva svar.

Hon har av sin ögonläkare fått det
beskedet, att hennes ögon nog tåla
vid detta arbete, och hon tycker nog
det vore roligt för något bestämt
att göra. Men roligt i egentlig mening
kan det naturligtvis aldrig vara
för henne.

Nej, nu har jag bara en liten
stund att göra mig i ordning på
en sådan stillnad att ge sig ut
ensam i natten mot när du, älskade,
var med!

Åhns!

Alltid din
S-g.